

НОВИНКИ з ПАНСІОНУ

ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

ч. 15

ЛІСТОПАД-ГРУДЕНЬ 1973 - СІЧЕНЬ 1974

Христос Родився!

Уляна Кравченко

РІЗДВО

НАДІЇ СВЯТО... БІЛА КАЗКА

ТА НІЧ СВЯТА... ТА НІЧ РІЗДВА...

СІЄС ЗІРКА ЗОЛОТА...

"НОВАЯ РАДІСТЬ!"

ЗНОВ І ЗНОВ

В ДУШІ І ВІРА І ЛЮБОВ --

В ДУШІ ДО ВСІХ -- ДО ВСЬОГО ЛАСКА...

НА ЛИПОВИЙ ПОРІГ СТАЮ

І ПІСНЕЮ ЇЇ ВІТАЮ,

-- БЛАГОСЛОВЕННА БУДЬ НАМ, ЗОРЕ!

ТИ НАМ НЕСЕН ЦІЛІЙ ЛІК

НА СМУТОК НАШ... НА НАШЕ ГОРЕ...

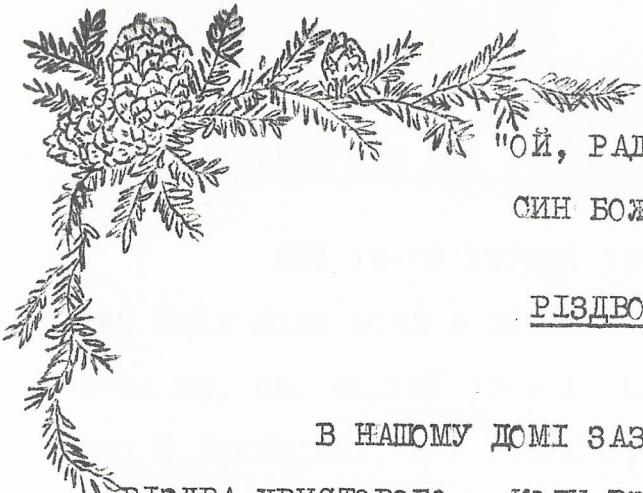
БЛАГОСЛОВЕННА БУДЬ!

ТИ НАМ ПОКАЗУЕШ ТУ ПУТЬ,

ДЕ НАША ЦІЛЬ-МЕТА...

ТИ НАС ХОЧ РАЗ, РАЗ У РІК

ЄДНАЄШ, ЗІРОНЬКО, В ОДНО!

2.

"ОЙ, РАДУЙСЯ, ЗЕМЛЯ! --
СИН БОЖІЙ НАРОДИВСЯ!"

РІЗДВО В ПАНСІОНІ

В НАШОМУ ДОМІ ЗАЗДАЛЕГІДЬ ПРИГОТОВЛЯЛИСЬ ДО СВЯТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО. КОЛИ ВЖЕ СКРІЗЬ ПАХЛО ЧИСТОТОЮ І СМЕРІЧКОВИМИ ГІЛКАМИ, КОЛИ МЕШКАНЦІ ОБНОВИЛИ СВОЮ ДУШУ СПОВІДДЮ І СВ. ПРИЧАСТЯМ, ТОДІ ОСТАННІЙ ТИЖДЕНЬ БУВ ВИПОВНЕНИЙ ПРОБАМИ ХОРУ. ЦЕ ВПЕРШЕ МЕШКАНЦІ ВИРІШИЛИ САМІ КОЛЯДУВАТИ І В ЧАС СВЯТ ТА ПІДЧАС БОГОСЛУЖБИ. ПРАВДА, У ВСІХ БУВ КОЛІСЬ ГОЛОСОК, НА ЖАЛЬ ТЕПЕР Сoprани зійшли на глибокі альти, тенори на глухі баритони, а ДЕХТО МІГ ТІЛЬКИ "БАСУВАТИ". А ПРОТЕ НЕПОГАНО, ШИРО І СВЯТКОВО ТАК, ЯК ЦЕ КОЛІСЬ БУВАЛО. ВСЕ ВІДБУВАЛОСЬ ЗА ТРАДИЦІЙНИМ УКРАЇНСЬКИМ ЗВИЧАЄМ. ГЛЯНУЛА СВЯТ-ВЕЧІРНА ЗІРКА У ВІКНО - НАЧЕВТО ДАЛА ЗНАК ДО СПІЛЬНОЇ МОЛИТВИ, ЯКУ ПРОВІВ О. МІТР. П. ХОМИН. ДИРЕКТОРКА ПАНІ ЕВГЕНІЯ ПАСТЕРНАК ПОВАЖАЛА ВСІМ У ДОБРОМУ ЗДОРОВ'Ю І ПОГОДІ ДУХА ДЛЖДАТИСЬ ДРУГОГО РІЗДВА І ВСІМ ПОДАЛА КУСКИ ПОСВЯЧЕНОЇ ПРОСФОРИ. А ДАЛІ ЧЕРГУВАЛИ СТРАВИ, ЯКІ ТІЛЬКИ НАШ НАРІД ПОДАЄ ДО СВЯТОЇ ВЕЧЕРІ. УСІ ВОНИ ПРИЛАДЖЕНИ З ПЛОДІВ ЗЕМЛІ, ЯК ПРИСТАЛО НА БАГАТУ ХЛІВОРОБСЬКУ КРАЇНУ. НАСТРІЙ У СВЯТ-ВЕЧІР БУВ ОСОБЛИВО ТЕПЛИЙ, ОБ'ЄДНУВАВ НАС ВСІХ У СПІЛЬНУ ВЕЛИКУ РОДИНУ. НАШІ ПРЕКРАСНІ КОЛЯДКИ, ЯКІ СТВОРИВ САМ НАРІД І В ЯКИХ ВІДЗЕРКАЮТЬСЯ НАШ ПРАДАВНИЙ СЕЛЯНСЬКИЙ ПОБУТ І ГЛИБOKA НАРОДНА МУДРІСТЬ, ГОМОНILI ВПРОДОВЖ РІЗДВА, А ПІСЛЯ НОВОГО РОКУ ЇХ ЗАСТУПИЛИ щедрівки. ВСІ ВІДЧУВАЛИ РАДІСТЬ В СЕРЦІ І ГОРДІСТЬ НА НАШУ СТАРОВИННУ ОБРЯДОВІСТЬ, ГЛИБOKU НАРОДNU КУЛЬТУРУ, ЯКА СЯГАє СИВОЇ ДАВНИНИ, І НАШУ МОВУ - ЕЛЕМЕНТИ, ЯКІ НАС ВІДРІЗНЯЮТЬ ВІД ДРУГІХ НАРОДІВ БІДНІШИХ НА ТРАДИЦІЙНУ СПАДШИНУ.

Ред. Колегія

КОМУНИКАТ

Т-ВА УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ - ПАНСІОН ІМ. ІВАНА ФРАНКА В ТОРОНТИ

ДНЯ 18-ГО ГРУДНЯ 1973 В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ПРИ
767 РОЯЛ ЙОРК РОВД В ТОРОНТИ ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ УПРАВ ШПИТАЛЬНОГО
Т-ВА ІМ. СВ. АНДРЕЯ /д-р Р. ЦУРКІВСЬКИЙ, д-р Г.ШИМАНСЬКИЙ, д-р В.КОС,
п-і Я.ВИННИЦЬКА, д-р Р.БАБИН, д-р Е.ВАХНА, п.б.БІГУС/ і Т-ВА УКРА-
ЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ /д-р Г.ШИМАНСЬКИЙ, п-і Е.ПАСТЕРНАК, ПОЛК.П.
ФЕДОРЕНКО/. Одною з найважливіших точок засідання було зачитання ре-
золюції шпитального товариства такого змісту:

"Шпитальне т-во ім. св. Андрея в Торонті, на надзвичайних загальних
зборах, які відбулися 12-го грудня 1973 в інституті св. Володимира
при 620 спадайна, з участю 12 фізичних членів з 22 голосами та 18
уповноважнених - разом 40 голосів, рішили передати всі свої фіナン-
сові ресурси до диспозиції будівельного комітету, який мають ство-
рити оба т-ва -- св. Андрея та Український дім для старших - пан-
сіон ім. Івана Франка, якому доручається збудувати інституції для
здоровельної і культурної опіки по требуючих українських громадян в
канаді." Внесок перейшов одного голосно.

ПІСЛЯ ПРОЧИТАННЯ РЕЗОЛЮЦІЇ ВИБРАНО ПРЕЗИДІЮ БУДІВЕЛЬНОГО
КОМІТЕТУ В СКЛАДІ: п-і Е. ПАСТЕРНАК - ГОЛОВА

д-р Р. БАБИН ТА д-р Е. ВАХНА - ЗАСТУПНИКИ

д-р Г. ШИМАНСЬКИЙ - СКАРБНИК

ПОЛК.П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР

ТА РІШЕНО В НАЙКОРОШОМУ ЧАСІ ОБМІРКУВАТИ ПЛЯНИ БУДОВИ НА 11-АКРСВІЙ
ПЛОЩІ ЗАКУПЛЕНІЙ Т-ВОМ УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ В МІССІСІГА, ТО-
РОНТИ.

ЦЕЙ РАДІСНИЙ КОМУНИКАТ є ДОКАЗОМ, що наша конструктивна
спільнота міцніє, розуміючи, що тільки об'єднаними силами можна дійти
до якнайкрашої мети.

Президія Будівельного Комітету

ОБ'ЄДНАНИМИ СИЛАМИ ДО ВАЖЛИВОЇ МЕТИ!

ТОРОНТІ, ЯКІ У ЖАРКІ ДНІ МИNUЛОГО ЛІТА ІХАЛИ АВТОШЛЯХОМ НА ЗАХІД ВІД МІСТА ОХОЛОДЖУВАТИСЬ У М'ЯКИХ ХВИЛЯХ ОНТАРІЙСЬКОГО ОЗЕРА І ПРИБЛИЗНО НА 15-ІЙ МИЛІ ЗВЕРНУЛИ НА ДОРОГУ ПРАВОРУЧ, НАПЕВНО ПОМІТИЛИ СЕРЕД НЕДАЛЕКОГО ГЛУХОГО Й НЕЗАЙМАНОГО ПРОСТОРУ ДИВНЕ, ЗАГАДКОВЕ ЯВИЩЕ.

У ТУНДРІ ГУСТО ЗАРОСЛОЇ ТРАВAMI І БУРЯНОМ У ВИСОТУ ЧОЛОВІКА МАЙОРІЛО ЩОСЬ НАЧЕВТО ЛЮДСЬКІ ПОСТАТІ. ЇХ ГОЛОВИ ПІДІЙМАЛИСЬ ЛЕДЬ-ЛЕДЬ ВГОРУ, ТО ЗНОВ ПОРИНАЛИ У СИВІЙ ГУЩІ. ЛІТНИКИ, БУВАЛО, СПОВІЛЬНЮВАЛИ СКОРІСТЬ ІЗДИ У ТОМУ МІСЦІ, ПРИГЛЯДАЛИСЬ ДИВОВИЖІ І З ДАЛЕКУ ВСЕ ЩЕ БАЧИЛИ, ЯК НАД ПУСТЕЛЕЮ З'ЯВЛЯЛОСЯ І ЩЕЗАЛО ЩОСЬ НА ПОДОБУ ЗЕЛЕНОГО КАПЕЛЮХА. ДЕХТО БУВ СХИЛЬНИЙ НАВІТЬ ЗДОГАДУВАТИСЬ, що ЦЕ, МОЖЛИВО, ВПАЛИ ЛЮДИ З КОСМОСУ І ЗАБЛУДИЛИ У ТУМАНІ ЗІСОХЛЮТОГО ЧАГАРНИКУ.

ТА ВЖЕ У ТИЖДЕНЬ ЧАСУ ВСІМ СТАЛО ВІДОМО, що ЦЕ ІЛЮЗІЙНЕ ЯВИЩЕ НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО З ТАЄМНИЧИМИ ЛІТАЮЧИМИ ТАРІЛКАМИ. ЦЕ ПРОСТО ТУБИЛЬЦІ, ТAKI СВОЇ ЛЮДИ, БЕЗСТРАШНІ ПЛОНЕРИ: УРЯДОВЦІ, ПРАЦІВНИКИ, ДЕКОТРІ МЕШКАНЦІ ПАНСІОНУ ім. ІВАНА ФРАНКА В ТОРОНТІ, ПРОЧИЩУЮТЬ ЗАКУПЛЕНУ "ТОВАРИСТВОМ УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ" 11-АКРОВУ ПЛОЩУ, НА ЯКІЙ БУДУВАТИМУТЬ ВЕЛИКУ ОСЕЛЮ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ. А ЗЕЛЕНИЙ КАПЕЛЮШОК, що

Вид на 11-акрову площину закуплену Т-вом Український Дім для Старших і призначену на будову нового Дому для старших.

МЕТЕЛИКОМ ШМИГАВ У СІРОМУ ТУМАНІ - ЦЕ ВЛАСНІСТЬ ДИРЕКТОРКИ ПАНСІОНУ, НАДХНЕНОЇ ІНІЦІЯТОРКИ І ПРОМОТОРА ЦЬОГО ВЕЛИКОГО ЗАДУМУ, П-І ЕВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК. ОЦЕЙ ГУРТ ЕНТУЗІЯСТІВ І ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ З-ПОЗА ПАНСІОНУ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ НЕ ДЛЯ СЕБЕ, А ДЛЯ ТИХ, ЯКІ ЖДУТЬ У ДОВГІЙ ЧЕРЗІ У СПИСКУ КАНДИДАТІВ НА ПОСТІЙНЕ ПРИМІЩЕННЯ В НОВОМУ ДОМІ, НАГЛЯДНО ЗАСВІДЧУЄ, що хоч живемо у ЗМАТЕРІЯЛІЗОВАНОМУ СВІТІ, В ЧАСІ, КОДИ ВСЯ УВАГА ЛЮДИНИ ПРИДЛЕНА ТЕХНОЛОГІЇ, КОДИ НАУКА ОПАНУВАЛА ВСІ ДІЛЯНКИ НАШОГО ЖИТТЯ, ЛЮДИНА ВСЕ Ж НЕ ЗМІНИЛА СУТІ СВОЕЇ ЛЮДСЬКОЇ ІСТОТИ. Зокрема Українська людина, якій прикметне глибоке гуманне відчуття, коли перед нею висунеться потреба допомоги людям похилого віку, не жаліє ні сил, ні труду, ні грошей, щоби подати дружню руку близьньому.

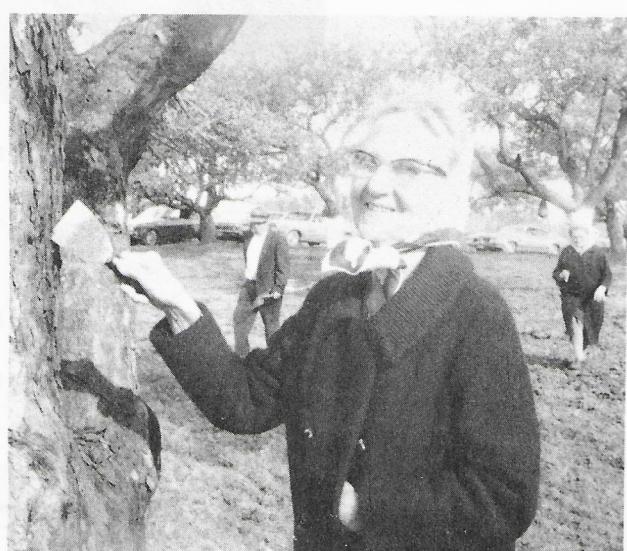
"Вийшли в поле косарі..." Директорка Пансіону, п-і Е.Пастернак, провадить косарів: п. В. Сонича, п.Е. Калату, п.Т.Лазорчика, п. В. Горака, п. Р. Калату, п. В. Женчука, п. П. Магденка та інших.

КЕРУЮЧИСЬ РОЗУМОМ І СЕРЦЕМ, УКРАЇНЦІ ТОРОНТА КУПИЛИ 10 РОКІВ ТОМУ /1963 р./ дім для старших, а коли він вкоротці виявився замалий, вже три роки тому /1970 р./ побудували казковий модерний дім - широковідомий пансіон ім. ІВАНА ФРАНКА для сто

ОСІВ. ТА З РОКАМИ ПОСТІЙНО ЗРОСТАЄ ПОТРЕБА ЩЕ БІЛЬШОГО ДОМУ - І ЦЕ НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ ПЕНСІЙНОГО ВІКУ, АЛЕ Й ДЛЯ ЛЮДЕЙ СТАРШИХ, ХРОНІЧНО ХВОРИХ, ЯКИХ ШПИТАЛІ НЕ ХОЧУТЬ ПРИЙМАТИ. Т-ВО УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ СТАНУЛО ПЕРЕД НОВОЮ ПРОБЛЕМОЮ І НЕЗВАЖАЮЧИ НА ВЕЛИЧЕЗНІ ТЕХНІЧНОГО Й ФІНАНСОВОГО ХАРАКТЕРУ ТРУДНОЩІ, ВЗЯЛОСЬ ЗА НОВЕ ЗУСИЛЛЯ. У ПЕРЕКОНАННІ, що ви-
ДАТНОЮ ПІДДЕРЖКОЮ У ЦЬОМУ ДІЛІ БУДЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО, що на одні з перших національних обов'язків поставить справу нового дому для сучасників, а то й прийдешніх українських гро-
мадян похилого віку.

ГАРЯЧИМ БАЖАННЯМ /яке, сподіємося, завершиться ді-
лом!/ ГОЛОВИ Т-ВА УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ І НАЧАЛЬНОГО
ЛІКАРЯ ПАНСІОНУ Д-РА Г. ШИМАНСЬКОГО - ВЛАШТУВАЛИ НА ТЕРЕНІ
НОВОГО ДОМУ ДЛІ ВЛАСНОГО ВЖИТКУ МАЛУ КЛІНІКУ, ЗАОСМОТРЕНУ У
ПОТРІБНІ МОДЕРНІ ЗАСОБИ ТЕРАПІЇ ДЛЯ ХРОНІЧНО ХВОРИХ.

А ТИМЧАСОМ МИНАЛИ ТИЖНІ Й МІСЯЦІ, ПРИБУВАЛО ВСЕ
БІЛЫШЕ ДО БРОВОЛЬЦІВ ДО ПРАЦІ НА ФЕРМІ І БУВАЛО НЕ РАЗ ВЖЕ НА
ЗАХІДНЮМО НЕБОСКЛОНІ СПАЛАХУВАЛА СОНЧИНА ЗАГРАВА, ВЖЕ Й ПОСУ-
ТЕНІЛО, А ПРАЦЯ НЕ ВГАВАЛА - ДО ВЕЧОРА ЩЕ ДАЛЕКО.

п-і О. Данилевич, п-і О. Кобеляк і п-і Л.Луцька, мешканка Панси-
ону, приготовляють дерево до білення.

СЛІДУЮЧІ ОСОБИ ДОБРОВІЛЬНО ПОМАГАЛИ ПРИ ОЧИЩУВАННІ ПЛОЩІ: М. АНДРУХІВ, Р. БЛЯК, С. ВІТВІЦЬКИЙ, В. ГОРАК, А. ГРИНИК, І. ГУБІК, М. ДАНИЛЕВИЧ, О. ДАНИЛЕВИЧ, М. ДІДІК, С. ДНІСТРЯН, В. ЖЕНЧУК, А. ЗАЛЕСНКА, З. ІВАХІВ, І. ІВАХІВ, Т. ІВАХІВ, Е. КАЛАТА, Р. КАЛАТА, В. КМЕТИК, О. КОВЕЛЯК, М. КОГУТ, А. КРИНІЦЬКА, Т. КУЖЕЛЬ, Т. ЛАЗОРЧИК, І. МАГДЕНКО, П. МАГДЕНКО, А. МИКИТИН, А. МЛІНАРИК, О. МУЛЕВИЧ, О. НАГОРНА, А. НІСЕВИЧ, ІНЖ. Е. ПАСТЕРНАК, П-І Е. ПАСТЕРНАК, В. І П-І ПАССМОР, І. РІЧЕВСЬКИЙ, О. САВКА, О. СЕГІНЬ, І. СЛОВОДІН, В. СОНИЧ, П. І П-І СТАСІВ, Е. ТРУСЬ, В. УХАЧ, М. УХАЧ, Х. УХАЧ, Р. ХАРАК, Я. ЧУМАК, С. ШАДІЙ, Д-Р Г. І П-І ШИМАНСЬКІ, П-І ЯСІНСЬКА, ЯК ТАКОЖ СЛІДУЮЧІ МЕЛКАНЦІ ПАНСІОНУ: Н. БРИКОВИЧ, М. ДОВІН, А. ЗМРОЧЕК, Г. КІЦА, П. ЛЕХНОВСЬКИЙ, Л. ЛУЦЬКА, ТА І. МАДАР.

Група добровольців при очищуванні площи.

ЯК РАДІСНО СЬОГОДНІ ГЛЯНУТИ НА ЗОРАНЕ ВЛАСНИМ ТРАКТОРОМ ПОЛЕ, НА ГРДКИ ЗАСАДЖЕНИ РІЗНОРОДНОЮ ГОРОДИНОЮ, ПОЛУНИЦЬМИ, КУЩАМИ АГРЕСТУ, ПОРІЧОК, МАЛИН, ЯК ЗДАЛЕКА ВИДНО В САДКУ СВІЖИМ ВАПНОМ ПОВІЛЕНІ СТОВБУРІ ЯБЛІНОК І ГРУШ. РАННЮЮ ВЕСНОЮ ВСІХНУТЬСЯ ТЮЛЬПАНИ ПЕРЕД НОВОЗБУДОВАНОЮ ВЛАСНИМИ РУКАМИ МАЛЕНЬКОЮ ХАТИНОЮ.

БІЛЯ ВУЛИКІВ УВИХАЮТЬСЯ БДЖОЛИ. ВСЕ ТЕ ПО-ГОСПОДАРСЬКОМУ ПОДУМАНЕ, ЗНАЧНО ОБЛЕГШИТЬ ВЖЕ В НАСТУПНОМУ РОЦІ КУХОННИЙ БЮДЖЕТ ПАНСІОНУ. СЛОВОМ, МОВЧАЗНА ТУНДРА ЗАМІНИЛАСЬ У ЖИВЕ, ГОМІНКЕ ПОЛЕ. ВТОПТАНИМИ СТЕЖКАМИ БІГА СОБАЧКА, ПРИВІТНО ПОГАВКУЮЧИ. У ПРОЗОРому повітря, над зораним полем летить-снується ніжне павутиння "БАБИНОГО ЛІТА". БАГРЯНО ЗОЛОТО КАНАДСЬКА ОСІНЬ МЕЛЯНКОЛІЙНО ПРОЩАЄ ВІДХІД ЦЬОГО РІЧНОГО ГАРЯЧОГО ЛІТА. ЗЛЕГКА ПОДУВАЄ ХОЛОДНИЙ ВІТЕРЕЦЬ, А НА ДУШІ ТАК ТЕПЛО, ЯСНО.

ВСІ МУСИМО ВІРИТИ, що сміливий, високогуманний задум будови нового дому для українських пенсіонерів при наполегливості цілого колективу і при щедрій моральній допомозі нашого патріотичного громадянства завершиться імпозантним ділом.

М. Пастернакова

----XXXXXX----

З ТЕЛЕФОНІЧНИХ РОЗМОВ

ЯКІ ВЕДЕ ПАНІ І. МАЦЬКІВ В ЧАСІ ОБІДОВОЇ ПАВЗИ

Дзвінок.

П-і Мацьків: -- Гальо!

-- Вибачте, Пані, чи можу Вам завдати одне дискретне питання?

П-і М.: -- Слухаю.

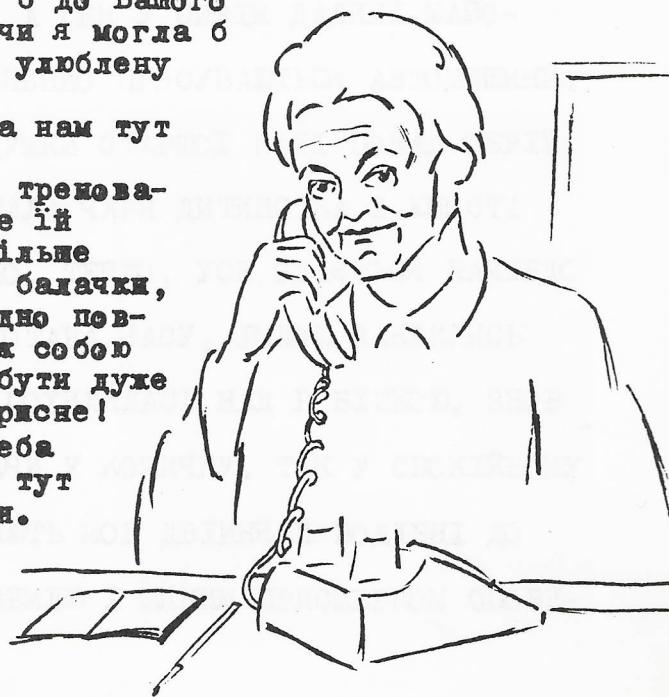
-- Якщо мене прийняли б до Вашого Пансіону, скажіть, чи я могла б взяти зі собою мою улюблена папугу?

П-і М.: -- Папугу? Навіно вона нам тут по грібна?

-- О, Пані, це чудова тренювана папуяка -- дайте їй місце там, де найбільше сходяться хінки на балачки, вона вам все докладно повітерить, що вони міх собою говорять. Це може бути дуже цікаве і навіть корисне!

П-і М.: -- Ласкава Пані, нам не треба Вашої папуїки. Ми маємо тут свою радісну станцію п.н.

"Бі-Бі-Сі", тебе "баба бабі сказала" і кожного дня маємо найновіші вістки з нашого маленького, але рухливого світу...

У МЯКОМУ ФОТЕЛІ БІЛЯ ВІКНА СІДТЬ ПОХИЛЕНА НАД КНИЖКОЮ СТАРША ПАНІ. ПЕРЕД НЕЮ НА СТОЛІКУ ЛЕЖАТЬ ЧАСОПИСИ, ЖУРНАЛИ, АЛЬБОМ ФОТО-ЗНІМОК. ТА БІЛЬША ЙОГО ЧАСТИНА ЗАЛОЖЕНА ВОЛІЧКОЮ - ЗЕЛЕНОЮ, ЧЕРВОНОЮ, ЧОРНОЮ, ФІЯЛКОВОЮ ТА ГОЛУБОЮ. ПАНІ МАЙже ЦІЛИЙ ДЕНЬ ПРОВОДИТЬ У ЦІЙ СВОЇЙ РЕЗІДЕНЦІЇ, ЗАВЖДИ ЧИМОСЬ ЗАЙНЯТА. САМЕ ТЕПЕР ПЛЕТЕЧЕ ЧЕРВОНИЙ КЕПТАРИК УНУЧЦІ Т.ЗВ. "ГРІЙДУШКУ" І ШАПОЧКУ ДО НЬОГО. З РАДІЯ ТИХЕНЬКО ПЛИНЕ МУЗИКА І ТВОРить ЛІРИЧНИЙ НАСТРІЙ.

ЧАСОМ ПРИХОДЯТЬ ДО НЕЇ СУСІДКИ НА РОЗМОВУ І ПОРАДУ, БУВА ПОШТА ПРИНОСИТЬ ВІСТКИ ВІД РОЗКІНЕНІХ ПО СВІТУ РІДНИХ І ДРУЗІВ. ТОДІ ПІД ОКУЛЯРАМИ СТАРШОЇ ПАНІ ЖИВІШМИ СТАЮТЬ ОЧІ, ПРОБІГАЮТЬ ПО ПИСАНИХ РЯДКАХ ЛІСТА, ШУКАЮТЬ ЧОГОСЬ ВАЖЛИВОГО. ВІДТАК ВЖЕ ПОВІЛЬНІШЕ ЧИТАЄ ВДРУГЕ. ПРОТЕ НАЙВАЖЛИВІШИМ У ЦЮМОУ ЗАТИШНУМОУ КУТИКУ є МАГІЧНИЙ ПРЯМОКУТНИК ВІКНА. ВІН ВІДКРИВАЄ ШЛЯХ У ШИРОКИЙ ПРОСТІР, ВІН ДАЄ ДУМКАМ ВОЛЮ. У НЬОМУ МАЛЬОВНИЧИЙ КРАЄВИД, А ГЕН У СИЗІЙ ДАЛИНІ МАЙРІТЬ ДОРОГА. ПО НІЙ БЕЗШЕЛСНО НЕВПІННО ПРОСУВАЮТЬСЯ АВТОМАШИНИ. НЕЮ ТЕЖ НИТОЧКОЮ БЛАКИНОЮ ВІЖАТЬ ДУМКИ СТАРШОЇ ПАНІ ПОНАД ОБРІЙ, ОКЕАН, КОРДОНИ І ГОРИ, ТУДИ, ДЕ ОСТАЛИ ЧАРИ ДИТИНСТВА І ЮНОСТІ РАЙДУЖНИЙ ВІК. СПОГАДИ ГРІЮТЬ НІЖНО, ТЕПЛО, УСЕ ЗДАЄТЬСЯ НАЧЕБТО БУЛО ВЧОРА. НЕПОМІТНО ЗАСУНУЛАСЬ КО ТАРА ЧАСУ, ІМЛЮ ЗАКРИЛИСЬ КАРТИНИ МИнуЛОГО. ГОЛОВА ПАНІ ЗНОВ ПОХИЛИЛАСЬ НАД РОВІТКОЮ, ЗНОВ КЛУБОК ВОЛІЧКИ ВОРУШИТЬСЯ ПОСТРИВУЮЧИ У КОШИЧКУ. ТАК У СПОКІЙНОМУ ПОСДНАННІ СУЧАСНОГО З КОЛІШНІМ МИНАЮТЬ МОВ ДВІЙНЯКИ ПОДІВНІ ДО СЕБЕ ДНІ. А КОЛИ ВЕЧІР СПАДАЄ НА ЗЕМЛЮ І МЯКИМ ПРИСМЕРКОМ СПОВИ-

ВАС СВІТ. КОЛИ НЕОНові лампи кидають світляні плями на лискучий АСФАЛЬТ ДОРОГИ, СТАРША ПАНІ ВІДКЛАДАє РОБІТКУ і ЗІ САНТИМЕНТОМ ГЛЯДИТЬ НА КОВАЛЬТОВИЙ ЕКРАН НЕБА, ВІТАє МИГОТЛИВІ ЗІРКИ, ШУКАє "ЗОРІ ВЕЧІРНОЇ", ХРЕСТИТЬСЯ, "ДОБРОЇ НОЧІ" БАЖАє УСЯКОМУ НА ЗЕМЛІ СО ТВОРІННЮ. ДЕНЬ СКІНЧИВСЯ. ПАНІ АННА ЗМРОЧОК НЕ ЗНАє, ПРО ТАКЕ НЮДЬГУВАННЯ І БЕЗДІЛЛЯ. ЗАВТРА ПЕРШИЙ СВІЙ ПОГЛЯД ЗВЕРНЕ НА ВІКНО, щоби ПОВОРОЖТИ, яку ПОГОДУ ОБІЦЮє принести новий ДЕНЬ.

М. Пастернакова

--- XXXXXXXX ---

ПЕРЕДРІЗДВЯНА ВИСТАВКА - БАЗАР

у ПАНСІОНІ ім. ІВАНА ФРАНКА

ПЕРЕДРІЗДВЯНА ВИСТАВКА - БАЗАРУ ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

ЗАХОДОМ УПРАВИ ПАНСІОНУ ТА КОМІТЕТУ ПАНЬ ПРИ ПАНСІОНІ ДНЯ 9-ГО ГРУДНЯ Ц.Р. ВІДБУЛАСЯ ПЕРЕДРІЗДВЯНА ВИСТАВКА - БАЗАР У ПРИМІЩЕННІ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ПРИ РОЯЛ ЙОРК РОВД У ТОРОНТІ.

ВЖЕ ПЕРЕД 2-ОЮ ГОДИНОЮ ПОПОЛУДНІ ЗАЛЯ ЗАПОВНЯЛАСЯ МЕШКАНЦЯМИ ПАНСІОНУ, ГІСТЫМИ З МІСТА ТА ПРЕДСТАВНИКАМИ ПРОВІНЦІЙНОГО УРЯДУ ОНТАРІО, БО КОЖНИЙ РАДО ЙШОВ ОГЛЯНУТИ ПРАЦЮ МЕШКАНЦІВ ТА МИСТЕЦЬКІ ВИРОБИ КОМІТЕТУ ПАНЬ.

ПРОСТОРА ЗАЛЯ ПАНСІОНУ ВЛАШТОВАНА З МИСТЕЦЬКИМ СМАКОМ МАНИЛА ОЧІ ВІДВІДУЮЧИХ, А ВІЛОЖЕНІ ЕКСПОНАТИ ЗАОХОЧУВАЛИ КУПИТИ ХОЧ ОДНУ ГАРНУ РІЧ.

ВИБІР БУВ ВЕЛИКИЙ: ЧУДОВІ ВИШИВКИ, ТКАНИНИ, КИЛИМЧИКИ, КРАЙКИ, ГАФТОВАНІ КИПТАРИКИ, ТОРБИНКИ З КРАЙКИ, МОГЕРОВІ ШАЛІ, КЕРАМІКА, СКУЛЬПТУРА, МОЗАЇКА, КОШИЧКИ, ПЛЕТЕНІ СВЕТЕРИКИ, ШАПОЧКИ, КАПЦІ, ДІТОЧІІ ГРАШКИ, ТА БАГАТО ІНШОГО. НАД УСЛІД ЦИМ ПИШАЛИСЬ ЗОЛОТО-ЖОВТІ СОНЯШНИКИ ТА ЧЕРВОНІ МАКИ - СИМВОЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ, НАДАЮЧИ ТЕПЛОЇ, РІДНОЇ АТМОСФЕРИ ЦІЛЮМУ ПРИМІЩЕННЮ.

УСМІХНЕНІ МЕД-СЕСТРИ ПРИЙМАЛИ ГОСТЕЙ ЧАЙКОМ ТА СОЛОДКИМ.

ТОМУ, що ГОСТЕЙ БУЛО БАГАТО НЕ ВСІ МОГЛИ ЗАКУПИТИ БАЖАНИЙ ТОВАР, ТАК ПІК ПАНІ З КОМІТЕТУ ПРИЙМАЛИ ЗАМОВЛЕННЯ, ОСОБЛИВО НА КИПТАРИКИ, КИЛИМЧИКИ, СТОЛИКИ З МОЗАЇКИ Й КВІТИ.

ВИСТАВКА - БАЗАР, ЦЕ НЕ ЛІШ НАГОДА КУПИТИ ГАРНІ

ВИРОБИ ПЕНСІОНЕРІВ І ПАНЬ З КОМІТЕТУ, АЛЕ ГОЛОВНО ПЕРЕКОНАТИСЯ, що люди старшого віку активні, продуктивні - з мистецьким виробленням смаком і новими ідеями. Їх участь в активному житті й творчість підтверджують погляд, що кожний вік людини має свої гарні сторінки і свій особливий вклад у скарбницю людської винахідливості.

Хоч ціль виставки-базару головно моральна та вона дає також і матеріальну користь. Після обчислень загальна сума з базару була \$3,037.89.

М. Ухач

-----XXXXX-----

ВИСТАВА РУЧНИХ ТА МИСТЕЦЬКИХ РОБІТ СТАРШИХ ГРОМАДЯН ОНТАРІО

В грудні 1973 року на протязі трьох днів в будинку онтарійського парламенту відбувалася вистава ручних та мистецьких робіт наших старших громадян Канади. Експозиція вистави охопила велику кількість резиденцій та домів для старших, включно з Українським пансіоном ім. Івана Франка в Торонто.

В двох великих залях будинку парламенту були виставлені експонати виконані в різних матеріалах, як: вироби з дерева та міді, кераміка, мозаїка, ювелірні вироби та вироби з шкіри, квіти, кошикарство, вишивки та плетіння, ткацькі вироби, скло і т.п. Відділ вистави з нашого пансіону був просто і оригінально влаштований, притягав велику кількість глядачів.

Так ініціатори виставки, як глядачі, з признанням висловлювалися про наш відділ, якого експонати були будовані на

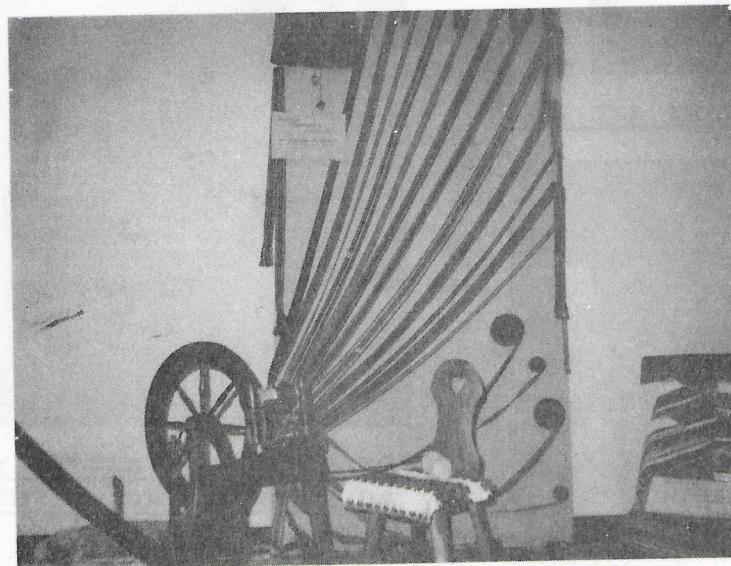
ЕЛЕМЕНТАХ НАРОДНИХ /КОЛЬОР, РИСУНОК/ І ЯКІ СВОЇМ РОЗМІЩЕННЯМ ВЗОРІВ І ЇХ СТИЛІЗАЦІЄЮ БУЛИ ДОСТОСУВАНІ ДО ВИМОГ СЬОГОДНІШНЬОГО ДНЯ.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПАНСІОНУ ОРГАНІЗУВАЛА СПЕЦІЙЛІ ТУРИ - ПОЇЗДКИ ДЛЯ МІШКАНЦІВ ПАНСІОНУ. НА ПРОТЯЗІ ТРЕХ ДНІВ НАШ АВТОБУС З КІЛЬКОМА АВТАМИ ВОЗИЛИ МІШКАНЦІВ ОГЛЯДАТИ ЦЮ ЦІКАВУ ВИСТАВКУ.

П. Магденко

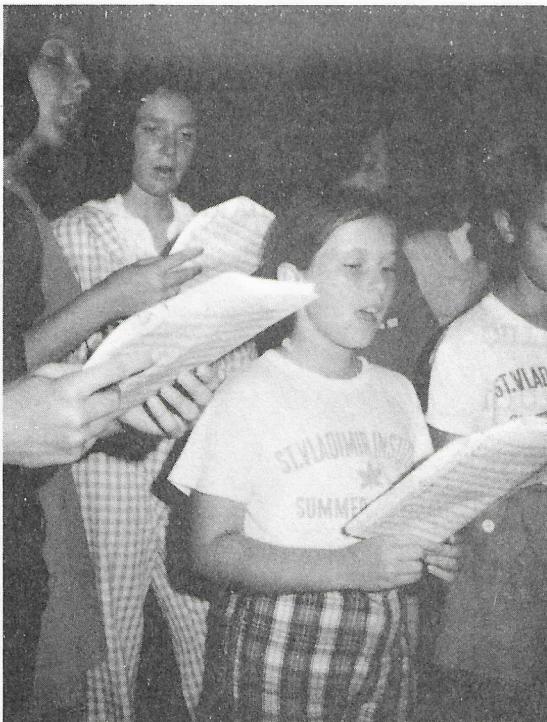
ВИСТАВКА РУЧНИХ ТА МИСТЕЦЬКИХ РОБІТ В ПАРЛЯМЕНТІ

- ВІДДІЛ З ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА -

КУЛЬТУРА І РОЗВАГА

МИЛОЮ НЕСПОДІВАНКОЮ ДЛЯ МІШКАНЦІВ НАМОГО ПАНСІОНУ БУВ КОНЦЕРТ УЧНІВ ЛІТНИХ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ІНСТИТУТІ СВ. ВОЛОДИМИРА в Торонті, під проводом дир. Панчука. Дівчата і хлопці співали релігійні і народні пісні, виголошували вірші правильною літературною українською мовою. Зокрема на призначення заслуговують батьки тих молодих людей, в декількох випадках це мішані супружжя. Вони місто шукати своїм дітям заробітної праці на літній час, висилають своїх дітей вивчати українську мову, релігію, історію, літературу, ще й платять за їх удержання в інституті і за навчання. Учасники мають нагоду жити в гурті ровесників, співати в церкві в часі богослужби, відвідувати українські установи, важливіші міські будинки, музеї, картинні галереї, тощо. Замітне теж це, що батьки учнів це у більшості вже народжені з третього, а то й четвертого покоління народжені в Канаді.

Учні літніх курсів Українознавства
при Інституті св. Володимира

Хор під диригентурою п.Панчука

МІШКАНЦІ ПАНСІОНУ РАДО ВІТАЮТЬ ПРЕЛЕГЕНТІВ, ЯКІ СВОЇМИ ДОПОВІДЯМИ ПРИНОСТЬ СВІЖІ ДУМКИ І ВОДНОЧАС ДАЮТЬ КУЛЬТУРНУ РОЗВАГУ. П. ІВАН ГОРІШНИЙ САМ ЗАМІСАВ НА МАГНЕТОФОННІЙ ЛЕНТІ НАРИС ПОЕТКИ ЛІБИ КОСТЕНКО П.Н. "МАРА" І САМ ЙОГО ПО МИСТЕЦЬКИ ВИГОЛОСИВ. НАРИС СВОІМ ТЛІВОДАМ ЗМІСТОМ ЗРОВВІВ НА СЛУХАЧІВ СИЛЬНЕ ВРАЖЕННЯ. ВИКЛИКАВ ТЕЖ ЖИВУ ДИСКУСІЮ НА ТЕМУ "ПО ВАЛІВІТЬ В ЛЮДИНІ - КРАСА ФІЗИЧНА ЧИ ДУХОВА?" ЛІНА КОСТЕНКО НА ЯСКРАВОМУ ПРИКЛАДІ У ДЕШО КАЗКОВІЙ ФОРМІ ДОКАЗАЛА, що ТІЛЬКИ ДУХОВІ ВАРТОСТІ ДАЮТЬ СПОКІЙ І РІВНОВАГУ В ЖИТІ ЛЮДИНИ І ГАРМОНІЮ У СПІВЖИТТІ З ДРУГИМИ. ДРУГА ДОПОВІДЬ БУЛА ПРИ "ТЮТЮНИКА", як УЧАСНИКА ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ. ДОПОВІДЬ І ПІСЛЯ НЕЇ ДОПОВНЕННЯ ПРЕЛЕГЕНТА БУЛИ ПОВНІ ДИГРЕСІЙ ТАК, що УСЕ РАЗОМ НЕ ДАЛО ЯСНОГО ПОГЛЯДУ НА СИТУАЦІЮ ТОГО ЧАСУ І РОЛЮ В НІЙ ТЮТЮНИКА.

ГІСТЬ З АРГЕНТИНИ, П. ШАПОВАЛ, ДВА ВЕЧОРІ ПОБУВАВ МІЖ НАМИ, зробив і оставил по собі найкраще враження. ВІН САМ УРОЖЕНЕЦЬ АРГЕНТИНИ. РОВКАЗУВАВ ПРО ЖИТЯ ПЕРШИХ НАШИХ ПОСЕЛЕНЦІВ В АРГЕНТИНІ, як ГІРКО ВОНИ СТРАЖДАЛИ У ТРОПІКАЛЬНОМУ ПІДСОННІ СЕРЕД БЕЗМЕЖНИХ ПРАЛІСІВ І КАМЯНИСТОЇ ЗЕМЛІ, яку завдяки своїй ТРУДОЛЮБІВОСТІ замінювали на клаптиki родючого поля. ГОВОРІВ ЦЕ БЕЗ ДРАМАТИЗУВАН-

НЯ, СПОКІНО, БЕЗ НАМАГАННЯ ВИКЛИКАТИ СПІВЧУТТЯ І СЛЬОЗИ НА ОЧАХ СЛУХАЧІВ. ПІСЛЯ РОЗЧАРУВАНЬ ЖЕРТВ, ПІОНЕРИ НАШІ ЖИЛИ З ВІРОЮ І НАДІЄЮ НА КРАЩЕ.

ДРУГИМ РАЗОМ П. ШАПОВАЛ РОЗПОВІВ ПРО СУЧАСНЕ ЖИТЯ УКРАЇНЦІВ В АРГЕНТИНІ. ЗОРГАНІЗОВАНО ВОНИ ЖИВУТЬ У БУЕНОС АЙРЕС, ВИДАЮТЬ ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ, ОСОБЛИВО МОЛОДЬ ГУРТУЄТЬСЯ

п. Шаповал випробовує ткаць-верстат під час своїх відвідин в Пансіоні ім. Івана Франка.

В МОЛОДІЖНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ "СУМ", В НИХ ЖИВА НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ, ВОНИ ТЕЖ ВЧАЩАЮТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ, ЯК БУДЕ ЗА 10 - 20 РОКІВ ГОДІ СЬОГОДНІ СКАЗАТИ. ТА МИ ВІРИМО, що на місце п. ШАПОВАЛА НАПЕВНО ПРИЙДУТЬ ЙОМУ ПОДІБНІ ОДИНИЦІ І ДУХ УКРАЇНСЬКІЙ НАВІТЬ НА ЧУЖИНІ "НЕ ВМРЕ, НЕ ЗАГИНЕ".

ВІДОМА СУЧАСНА ПИСЬМЕННИЦЯ ОЛЬГА МАК, АВТОРКА ОПОВІДАНЬ ДЛЯ МОЛОДІ, як "БОГ ВО ГНЮ", "ЖАЇРА", "ЧУДАСІЙ", "ПРОТИ ПЕРЕКОНАНЬ", і т.д., ЗАВІТАЛА ДО НАШОГО ПАНСІОНУ І В РЕАЛІСТИЧНІЙ ТА ДОТЕПНІЙ ФОРМІ ЗМАЛЮВАЛА БРАЗИЛІЮ У РІЗНИХ ДІЛЯНКАХ - ЕКОНОМІЧНІЙ, СОЦІАЛЬНІЙ І КУЛЬТУРНІЙ. КРАЇНА ПОВНА КОНТРАСТІВ. ПОБІЧ ЛЮКСУСОВИХ МОДЕРНИХ ЖИЛОВИХ ТА ДЕРЖАВНИХ БУДІВЕЛЬ, ЯК СТОЛИЦІ РІО ДЕ ЖЕНЕЙРО, ТАКИ ПРОСТО ЗА ВУГЛОМ ЦЬОГО "ЧУДА СВІТУ" ЖИВУТЬ ЛЮДИ НА ПРИМІТИВНОМУ МАЙЖЕ ПРАІСТОРИЧНОМУ СТУПЕНІ КУЛЬТУРИ В НУЖДЕННИХ ХАЛУПАХ У ЖАЛЮГІДНИХ ГІГІЕНІЧНИХ УМОВАХ. І ХОЧА УРЯД СТАРАЄТЬСЯ ЇМ ДОПОМОГТИ ВИВЕСТИ ІЗ ЗАТУХЛОГО ГЕТТА ВОНИ ЗНОВА ВТІКАЮТЬ У ДАВНІ МІСЦЯ, БО ТАМ ЖИВУТЬ ВІЛЬНО І ЗАДОВОЛЬНЯЮТЬСЯ ЧИМНЕБУДЬ, АЛЕ ЗАТЕ НЕ МУСЯТЬ ПРАЦЮВАТИ. УКРАЇНЦІ РОЗСІЯНІ ПО ШИРОКАХ ПРОСТОРАХ БРАЗИЛІЇ, МАЮТЬ СЛАБО РОЗВИНУТЕ ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ. НАЦІОНАЛЬНУ СВІДОМІСТЬ ПЛЕКАЮТЬ В РОДИННОМУ ДОМІ, ПРОТЕ МОЛОДЬ УКРАЇНСЬКА, ЯК І ДРУГИХ ЕТНІЧНИХ ГРУП, ГОРНЕТЬСЯ ДО ОСВІТИ І УНІВЕРСИТЕТИ ПЕРЕПОВНЕНІ БАЖАЮЧИМИ ДО БУТИ ВИЩУ ОСВІТУ. ОЛЬГА МАК ПРОЧИТАЛА ВЛАСНОГО ПЕРА ОПОВІДАННЯ П.Н. "РІЗДВЯНЕ". ВОНО НАПИСАНЕ ДОСВІДЧЕНОЮ В ЛІТЕРАТУРІ РУКОЮ ЗІ ШИРОКО РОЗВИНУТОЮ ФАБУЛОЮ, ПРОТЕ В НЬОМУ ЗАБАГАТО СУМУ ПОЛІТИЧНО ЗАБАРВЛЕНОЇ ЖОРСЛОСТІ І В НІЙ МАЙЖЕ ГУВИТЬСЯ ОЦЯ ПРИКМЕТНА РІЗДВЯНОМУ ПЕРІОДОВІ РАДІСТЬ, ПОГОДА ДУХА, ХАЙ БУДЕ ІШСЬ З БІЛОЇ КАЗКИ У РІЗДВЯНУ НІЧ -- УСЕ, що теплом та надією гріє людські серця саме з поворотом життєдайного сонця, що має місце у святкуваннях зимового циклю.

СВОЇЙ ПРАЦІ. ВИШИВАННЯ БАГАТО, АЛЕ Й ЗАМОВЛЕНЬ БАГАТО. КОЖНИЙ ХОЧЕ КИПТАРИК, ОСОБЛИВО, КОЛИ НА БАЗАРІ МОДЕЛЮВАЛА ЙОГО З УСПІХОМ НОВА МЕШКАНКА ПАНСІОНУ П-І Д. ТЕЛЮК.

ВЕЛИКИМ УСПІХОМ ВТІШАЄТЬСЯ ПЛЕТЕННЯ НА ДРОТАХ І ГАЧКОМ. ПАНІ Х. МАЛІК І А. ЗМРОЧОК ПО ЦЮМУ СПЕЦІЯЛІСТКИ, ЇХ СВЕТЕРКИ, ШАПОЧКИ ТА КАПЦІ-ГРІЙКИ ЗОВСІМ РОЗКУПИЛИ ГОСТИ НА БАЗАРІ. ПАНІ ЗМРОЧОК ПОМАГАЄ ОХОЧИМ НАВЧИТИСЯ ЦЬОГО ЗАЙНЯТТЯ. ПАНІ КАЖУТЬ, що ПЛЕТЕННЯ, "ЦЕ УСПОКОЮЧИЙ ЛІК НА НЕРВИ."

ГРУПКА МЕШКАНЦІВ З ОХОТОЮ НАВЧИЛИСЯ МОЗАЇКИ. ПЕРШИЙ СТАВ ВИКЛАДАТИ СТОЛИКИ П. Ю. ВАВРИК /ЗАРАЗ ВІН ЗАВЯТИЙ КИЛИМКАР/. ПІСЛЯ НЬОГО ПАНІ І. МАЦЬКІВ, С. ПОПович, д. ТЕЛЮК, Н. БРИКОВИЧ ТА Д. ГАВРИЛЮК ВІЛОЖИЛИ ВЖЕ КІЛЬКА ГАРНИХ СТОЛИКІВ І ОДЕРЖАЛИ В НАГОРОДУ...НОВІ ЗАМОВЛЕННЯ ТА ЩЕ БІЛЬШУ ОХОТУ ДО ПРАЦІ.

НОВИМ ЗАЙНЯТТЯМ ЯВІЛОСЬ ОБКОЛОВАННЯ КОЛЬОВОМИМИ КРИШТАЛІКАМИ /ОЧЕВІДНО ШТУЧНИМИ!/ ОВОЧІВ. НА ТАРІЛКАХ ЛЕЖАТЬ ГРУШІ, ЯБЛУКА, ПОЛУНИЦІ, СЛИВИ, БАНАНИ, ЧЕРЕШЕНЬКИ. МАНЯТЬ ОЧІ ГЛЯДАЧА І НАВІТЬ ЗНАЙШОВСЯ НОВІТНІЙ АДАМ, що без принуки ЕВИ, ПРОБУВАВ ЇХ ВКУСИТИ. НА ЩАСТЬЯ НЕ ВКУСИВ ЯБЛУКА, А ГРУШУ, І ЗА КАРУ ЛИШ ЗАБОЛІВ ЗУБ, АЛЕ З РАО НЕ ПРОГНАЛИ.

В ОКРЕМІЙ КІМНАТІ КОШИКАРСЬКА РОБІТНЯ. УЧЕНЬ П.С. КОСТИКА, П. П. ЛЕХНОВСЬКИЙ, СПРАВЖНИЙ МАЙСТЕР КОШИКАРСТВА, ПЛЕТЕ ГАРНІ КОШИКИ ТА ПОЛІЧКИ НА КНИЖКИ, ЗА ПРОЕКТОМ П. П. МАГДЕНКА. СВОЮ ПРАЦЮ ЛЮБИТЬ, ВО ЧАСТО МОЖНА ЙОГО ПЕРЕЛОВИТИ, ЯК З ЛЮБОВ'Ю ПРИГЛЯДАЄТЬСЯ СВОЇМ КОШИЧКАМ.

п-і Малік плете на дротах.

П-І Т. ПЕТРІВ І П. І. ПАВЛОВСЬКИЙ В'ЯЖУТЬ СЕРВЕТКИ З КОЛЬОВОЇ ЛІЦЕТКИ. ВИКОНУЮТЬ ПРАЦЮ ТАК ШВИДКО, що не встигається закласти рамки. Але й швидко серветки розходяться - на базарі розкупили гості до одної.

п-і Т. Петрів та п. І. Павловський в'яжуть серветки

НАДБАННЯМ ПАНСІОНУ, це музей вишивок. ВПОРЯДКУВАЛА Й ПРИДБАЛА ЙОГО П-І Л. ЛУЦЬКА ПРИ ПОМОЧІ ДРУГИХ МЕШКАНЦІВ І ЛЮДЕЙ ЗІ ЗРОЗУМІННЯМ СПРАВИ. ВСІ РАДО ДАВАЛИ ЗРАЗКИ ВИШИВКИ - ДЕЯНІ І НАВІТЬ СТАРОВИННІ.

А З КІМНАТИ НА ДРУГОМУ ПОВЕРСІ РОЗНОСИТЬСЯ СТУКАННЯ ПИСАЛЬНОЇ МАШИНКИ. ПАНІ МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА РЕДАГУЄ ЖУРНАЛ "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ", ПИШЕ СТАТТІ З ДІЛЯНКИ ДЖЕРЕНТОЛОГІЇ /СТАРІСТЬ І СТАРІННЯ/, ЯК ТЕЖ СТАТТІ ДО МІСЦЕВИХ ЧАСОПИСІВ, ПРО ГРОМАДСЬКЕ, МИСТЕЦЬКЕ ТА КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ СПІльноти.

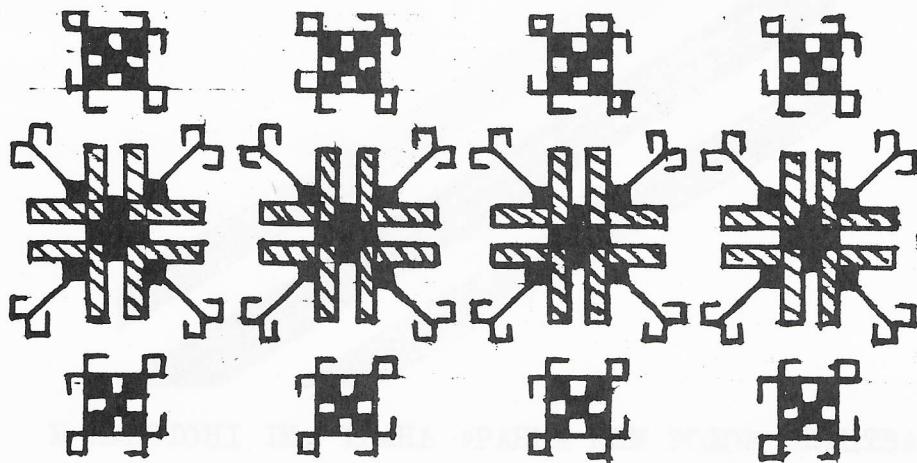
М. Ухач

НАША ВИШИВКА

СКРОМНА, АЛЕ ВСЕ ПРИВАБЛИВА "БУКОВИНКА".
МОЖНА ЇЇ ЗНАЙТИ В "МУЗЕЙНІЙ ЗБІРЦІ ВИШИВОК ПАНСІОНУ" І
ТАМ-ЖЕ УСТАЛИТИ КОЛЬОРИ!

НАДАЄТЬСЯ НА НЕВИБАГЛИВУ БЛЮЗКУ, ОСОБЛИВО ДЛЯ
МОЛОДОЇ ДІВЧИНИ, ЧИ НА ПРИКРАСУ НАСТІЛЬНИКА.

Л. Луцька

КРАЙКИ, КРАЙКИ, КРАЙКИ...

РАЙДУЖНА, ВУЗЕНЬКА ДОРІЖКА, ВИПЛЕТЕНА КОЛЬОРОВИМИ
БАВОВНЯНИМИ, ВОВНЯНИМИ ТА ШОВКОВИМИ НИТКАМИ ГАРМОНІЙНИХ ТОНІВ.

КРАЙКА УВІЙШЛА В ТЕКСТИЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО ЩЕ В ПОЧАТКУ
17 СТ., АЛЕ ЦЕ БУЛИ ПЕРЕВАЖНО ПОЯСИ - ДЕТАЛЬ ЧОЛОВІЧОГО ОДЯGU,
ЯКИМ КОРИСТУВАЛИСЬ КОЗАКИ, МІЩАНИ ТА ЗАМОЖНІ СЕЛЯНИ.

НАЙДАВНІШОЮ ФАБРИКОЮ ПОЯСІВ-КРАЙОК В УКРАЇНІ ВВАЖАЄТЬСЯ
СЯ ЛЬВІВСЬКА, ОПІСЛЯ НІЖНИЦЬКА ТА ЧЕРНІГІВСЬКА. МАЛЮНОК ПОЯСІВ
БУВ ГРАФІЧНИЙ, КВІТИ ОРНАМЕНТІВ СХОДІ НА КИЛИМОВІ, ТІЛЬКИ ДРІВNІШІ.

ЗГОДОМ КРАЙКА СТАЛА НЕОБХІДНА ДЛЯ ЖІНОЧИХ НАРОДНИХ СТРОЇВ ПО ВСІХ ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ. З ПОЧАТКУ НАШОГО СТОЛІТтя КРАЙКУ СТАЛИ ЩО-РАЗ ЧАСТИШЕ ВИКОРИСТОВУВАТИ ДЛЯ ОЗДОБЛЕННЯ РІЗНИХ ПРЕДМЕТІВ СУЧАСНОГО ПОБУТУ, ЯК ДЕКОРАЦІЙНУ ДЕТАЛЬ ДО ЖІНОЧИХ СУКОНЬ, КОСТЮМІВ, ПОДУШОК, РУЧНИХ ТОРБИНОК, ТА КАПЩІВ, ВІДПОВІДАЮЧИ НОВИМ ВИМОГАМ І УМОВАМ КУЛЬТУРНОГО ЖИТЯ. СПЕЦІЯЛЬНИЙ ЕФЕКТ КРАЙКИ, ЯКА НАЧЕ Б ЗАМІНЮЄ ВИШИВКУ, ДАЮТЬ ДЕКОРОВАНІ НЕЮ ЖІНОЧІ СУКНІ АНСАМБЛІВ І ЦІЛІХ ХОРІВ НА СЦЕНІ.

В ПАНСІОНІ ІМ. ІВАНА ФРАНКА ЦИМ РОДОМ ТКАЦТВА ЗАЙМАЮТЬСЯ ВЖЕ ПРОТЯГОМ ТРІОХ РОКІВ І НА КРАЙКИ, ЯК НОВИНКУ В ТОРОНТІ, є ЗАВЖДИ ДУЖЕ ВЕЛИКЕ ЗАПОТРЕБУВАННЯ. ЩЕ НЕДАВНО УМІЛІ РУКИ НАШИХ МЕШКАНЦІВ /П. РЕКУНИК, П. ХОМЯК, П. ВАВРИК, П. ЛЕХНОВСЬКИЙ/ ВИТКАЛИ НА ЗАМОВЛЕННЯ У.Н.О. ДЛЯ ЇХНЬОГО ХОРУ 200 МЕТРІВ КРАЙКИ ПРОТЯГОМ ДУЖЕ КОРОТКОГО ЧАСУ.

МИ МУСИМО ГОРДИТИСЬ ЦИМ, що КРАЙКИ ВИГОТОВЛЕНІ В НАШОМУ ПАНСІОНІ СТАЛИ ЗРАЗКОМ ДЕКОРАТИВНОЇ ГАРМОНІЇ І РИТМУ І НАБУЛИ ВЕЛИКУ ПОПУЛЯРНІСТЬ НЕ ЛІШЕ В ТОРОНТІ, АЛЕ Й У ЦІЛІЙ КАНАДІ Й АМЕРИЦІ І СКРІЗЬ ЗНАХОДЯТЬ ЗАСТОСУВАННЯ В ПОБУТІ НАРОДУ.

Я. Чумак

ОГЛЯД ФІЛЬМІВ

"ЯПОНІЯ", ЦЕ КРАЇНА, ЯКА ОБШАРОМ СВОЇМ МОЖЕ Й НЕ БІЛЬША ЯК ДЕКОТРІ ПРОВІНЦІЇ КАНАДИ, А МАЄ БЛИЗЬКО 200 МІЛІОНІВ НАСЕЛЕННЯ, ЗАВДЯКИ ПРАЦЬОВИТОСТІ СВОЇХ ЛЮДЕЙ є СЬОГОДНІ КРАЇНОЮ з ВИСОКО РОЗВИНУТОЮ ІНДУСТРІЄЮ. СВОЇМИ ВИРОБАМИ, ЯКІ ВИЗНАЧАЮТЬСЯ ВИНАХІДЛИВІСТЮ, ПРЕЦІЗІЙНІСТЮ ВИКОНАННЯ і НИЗЬКИМИ ЦІНАМИ /ДЕШЕВИЙ РОБІТНИК/ ДОБУВАЮТЬ СВІТОВІ РИНКИ ЗБУТУ. ЗАВДЯКИ ВИСOKIM ТЕХNІЧNIM ЗДОБУТКАM I ЧУЖИНNIM ВПЛИVАM, ОСОБЛИВO НІМЕЦЬKИМ Й АМЕРИКАНСЬKИM, ЯКИХ ПАТЕНТИ ВОНИ ЗРУЧНО ВИКОРИСТОВUЮТЬ /ЇХ ВДОСКОНАЛЮЮТЬ I ПУСКАЮТЬ У СВІT ПІД МАРКОЮ "МЕЙД ІН ДЖЕПЕН"/, ЯПОНІЯ СИЛЬНО МОДЕРНІЗУЄТЬСЯ. ДО ТОГО У ВЕЛИКІЙ МІРІ ПРИЧИНЮЄТЬСЯ МОЛОДЬ, ЯКА СТУДІЮЄ У ВИСОКИХ ЗАКОРДОННИХ ШКОЛАХ. СТОЛИЦЯ ТОКІЙО ЧИСЛОМ НАСЕЛЕННЯ I ЗОВНІШNIM ЦIVІLІZАЦІЙNIM ВИГЛЯДОМ МАЛО РІЗНИТЬСЯ ВІД НЮ-ЙОРКУ. СТАРШЕ ПОКОЛІННЯ ЗБЕРІГАЄ СВОЇ НАЦІОНАЛЬNI I REЛІГІЙNI КОЛЬОРІTНI ТРАДИЦІЇ, А СЕЛО ЯПОНСЬKE ВИГЛЯДАЄ ДОВОЛІ ПРИМІТИВНЕ I ВСІ МАЙЖЕ ГОСПОДАРСЬКІ ПРАЦІ ВИКОНУЮТЬ РУКАМИ, НИМИ ТЕЖ ВИРОВЛЯЮТЬ СЛАВНІ У СВІTІ СОЛОМЯНІ МАТИ I З БАМБУ КОШИКАРСЬКІ ВИРОБИ. УСЕ ТЕ ПОКАЗАНО НА ЕКРАНІ ГАРНОЮ КОЛЬОРОВОЮ ФОТОГРАФІЄЮ. ШКОДА, що для цілостi уявлення цієї країни i їх людей не показано, хоч частинно, зразки їх ОРИГІНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ, МАЛЯРСТВА, ТАНЦІВ, МУЗИКИ, ТА ЦІКАВОГО ТЕАТРУ "КАБУКІ".

"УВЕРТЮРА БЕТГОВЕНА" - МУЗИКУ БЕТГОВЕНА У ВИКОНАННІ ВІДЕНСЬКОЇ ФІЛЬГАРМОНІЇ ВИКОРИСТАНО ДЛЯ СИЛЬШОГО ЗОБРАЖЕННЯ СТРАХІТТЯ ВІЙНИ, ЇЇ НАСЛІДКІВ I ВКІНЦІ ЯК НА РУІНАХ ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ ЖИТТЯ. МУЗИКОЮ ПІДСИЛЮВАНІ БУЛИ ЖАХЛИВІ КАРТИНИ НАСИЛЬСТВА ЛЮДИНИ НАД ЛЮДИНОЮ. У ФІНАЛІ, КОЛИ ВТИХЛИ ВОІ, ЛАГІДНА ПАСТОРАЛЬНА МУЗИКА СУПРОВОДЖАЄ НОВОЖЕНЦІВ IЗ НАПІВ ЗРУЙНОВАНОЇ ЦЕРКВИ, ДІТИ СМІЮЧИСЬ ВИБІГАЮТЬ З ПОШКОДЖЕНОЇ ГАРМАНІМИ КУЛЯМИ ШКОЛИ. НЕБО ПРОЧИСТИЛОСЬ ВІД ЗЛОВІЩІХ ХМАР I СОНЦЕ ЗНОВ ВІТАЄ ЛЮДЕЙ МИРОМ. ВІДВІЧНИЙ ЗАКОН ПРИРОДИ, БОРБИ ДОБРА

ЗІ ЗЛОМ -- НИЩЕННЯ І ВІДРОДЖЕННЯ. ФІЛЬМ ЕМОЦІЙНИЙ, ДАВАВ СИЛНІ
ЗРСВІ І СЛУХОВІ ВРАЖЕННЯ - МОЖНА ТЕЖ НАЙТИ АНАЛОГІЇ ДО СУЧАСНОСТИ.

"ПАРИЖ БАЛЬЗАКА" - до цього фільму потрібне було деяке знання тво-
рів французького письменника 19-го сторіччя Г. БАЛЬЗАКА. НА ФІЛЬМІ
БУЛИ ІЛЛЮСТРАЦІЇ ПАРИЖСЬКИХ КВАРТАЛІВ, АРХІТЕКТУРНІ ПАМ'ЯТКИ СТАРО-
ГО ПАРИЖУ, СЦЕНИ НА БУЛЬВАРДАХ, люди, їх строй у 19-ому стор. і
особливо портрети міщан ситих, опаслив у міщанському матеріальному
самовдоволенні, що деякою мірою відзеркалювало духа часу, коли жив
і творив Бальзак. В дискусії виявились деякі подробиці з життя
письменника і його творчості. ВІН ІЗДИВ ~~женихася~~ до дідички Е. ГАНСЬ-
КОЇ НА УКРАЇНУ і в своїх пізніших спогадах писав французькою мовою
із захопленням про землю українську, її звичливих людей, та найбіль-
ше славив Київ, його прекрасні будівлі, золотобанні церкви, лавру,
Св. Софію, пам'ятник Св. Володимира, чудові береги дніпра. ВІН ПИ-
САВ ТЕЖ, що в тому часі /початок 19 ст./ Київ був римом півночі
тоді, коли Москва "спала ще в Колисці". Для декотрих мешканців це
були невідомі досі вістки про французького письменника Г. Бальзака.

"НАЦІОНАЛЬНІ ПАРКИ КАНАДИ" - ЗАКИ БІЛА ЛЮДИНА ПРИБУЛА ДО КАНАДИ, ЦЕ
БУЛА КРАЇНА НЕЗАЙМАНИХ ПРОСТОРІВ, лісів і кам'янистих гір, де жили
дикі тварини і росли різномордні листкові та шипількові дерева. Тіль-
ки зрідка над річками жили індіани. ЦЕ БУЛА КРАЇНА НЕЗАТОРКНЕНА
ЦИВІЛІзацією. Першими поселенцями-пionерами стали люди з північної
Європи, які важко працювали щоби безмежні пустарі замінити на управні
 поля. минали роки, десятки років, сторіччя; додалекої мало відомої
країни прибували люди з різних частин світу і Канада розвивалася під
оглядом хліборобським та індустріальним. КРАСВИД цілком змінився.
Місто лісів вгору височіли фабричні димарі. Уряд рішив зберегти хоч
частинно первісну красу Канади і організував заповідники - національ-

НІ ПАРКИ, В ЯКИХ НЕ СМІЛИ НА ПОСТІЙНО ПОСЕЛЮВАТИСЯ ЛЮДИ. ВОНИ ПРИЗНАЧЕНІ НА КОРОТКИЙ ПОБУТ ДЛЯ ТУРИСТІВ, ЯКІ ХОЧУТЬ ВТЕЧИ ВІД МНОГОЛЮДНИХ МІСТ, ВІД ЗАНЕЧИЩЕНОГО ПОВІТРЯ, ВІД ШУМУ МОТОРІВ І СИРЕН, ХОЧУТЬ НАЙТИ ВІДПУЧИНOK ТА ОБНОВУ ДУХА І ТІЛА СЕРЕД ПРИРОДИ. ЧИМ РАЗ БІЛЬШЕ ЛЮДЕЙ ЯКИХ ТРИВОЖАТЬ НЕБЕЗПЕКИ ВЕЛИКОМІСЬКОГО ЖИТТЯ ШУКАТИМУТЬ ЗАТИШКУ СЕРЕД ПРИРОДИ. НА ФІЛЬМІ ПОКАЗАНО НАЦІОНАЛЬНІ ПАРКИ КАНАДИ ВІД БРИТИЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ ДО БЕРЕГІВ НЮФАУНДЛЕНД, ЯК ОАЗИ КРАСИ, СПОКОЮ І ЗДОРОВ'Я.

"СЕРЕДНЬОВІЧНІ ЗАМКИ В ШОТЛАНДІЇ" - ЧАСТИНОЮ БРИТИЙСЬКОГО АРХІПЕЛАГУ є ГОРИСТА КРАЇНА ШОТЛАНДІЯ. Вже з 9 СТОРІЧЧЯ ВОНА ГУСТО КРИТА КАМ'ЯНИМИ ЗАМКАМИ, Зокрема йї східне побережжя. Замки ці мали виключно СВОРОННЕ ЗНАЧЕННЯ НА ВИПАДОК НАПАДУ ВОРОГІВ. В НИХ, ЯК ДЕ ВІДНО НА ФІЛЬМІ, БУЛИ ВАРТОВІ ВЕЖІ, В МУРАХ ОТВОРИ НА ГАРМАТНІ ДУЛА, А КРУГОМ ВОНИ СБВЕДЕНИ ГЛИБOKIMI РОВАМИ НАПОВНЕНИМИ ВОДОЮ І НА НИХ РУХОМІ МОСТИ. У НУТРІ ЗАМКІВ БУЛО ПРОСТОРЕ ПОДВІР'Я, ДЕ МОГЛО СХРОНИТИСЬ ПЕРЕД ВОРОГОМ НАЙБЛИЖЧЕ НАСЕЛЕННЯ. НАЙБЛИЖЧИМ ПОЧЕРЕЗ КЕАН СУСІДАМИ І ВОДНОЧАС ВОРОГАМИ ШОТЛАНДІЦІ БУЛИ СКАНДИНАВЦІ ЗВАНІ НОРМАНАМИ. ВОНИ ПОКИДАЛИ СВОЮ ВБОГУ ХОЛОДНУ БАТЬКІВЩИНУ І ШУКАЮЧИ ЩАСТЯ І ПРИГОД ПУСКАЛИСЯ НА СВОЇХ ЧОВНАХ У ДАЛЕКІ КРАЇ. ВОНИ, ТОБТО Т.ЗВ. ВІКІНГИ, БУЛИ ПЕРШими, що ВІДКРИЛИ АМЕРИКУ ще перед Колумбом. ОГЛЯДАЮЧИ НА ЕКРАНІ ОЦІ СТАРОВИННІ ЗАМКИ В ДЕКО ТРИХ ГЛЯДАЧІВ ДУМКА НЕПОМІТНО ПОЛИНУЛА В УКРАЇНУ. ТАМ ТЕЖ ПЕРЕД ГОРОДАМИ І ЛЮДСЬКИМИ СЕЛИЩАМИ БУЛИ ЗАМКИ В ОБОРОНІ ПЕРЕД НЕСПОДІВАНИМ ВОРОГОМ. ОЦІ БЕЗСТРАШНІ ПОДЕКУДИ МОРСЬКІ ПІРАТИ НОРМАНИ з БАЛТІЙСЬКОГО МОРЯ ГИРЛАМИ РІК ЗАГАНАЛИСЯ ТЕЖ В УКРАЇНУ. ТУТ ЇХ НАЗИВАЛИ ВАРЯГАМИ І САМЕ ВОНИ зі СВОЇМ ЛИЦАРЕМ РЮРИКОМ, який осів в Новгороді, були основниками КНЯЖОЇ ДИНАСТІЇ РЮРИКОВИЧІВ, які століттями володіли нашими ПРАВАТЬ-КІВСЬКИМИ ЗЕМЛЯМИ.

Ц Е Н А С Б А Д Й О Р И Т Ъ

ВИЇМКИ З ЛІСТІВ ПИСАНИХ ДО ДИРЕКЦІЇ ПАНСІОНУ І ДО РЕДАКЦІЇ "НОВИНОК":

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ!

...ПЕРЕГЛЯНУЛА Я ВАШІ "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ" І ЗНАХОДЖУ ТАМ ДУЖЕ ЦІКАВІ РЕЧІ. ЖУРНАЛ ВАШ є СВОГО РОДУ УНІКАТОМ, ВІН НАПЕВНО БУДЕ ЦІКАВИТИ ЗА ДЕЯКИЙ ЧАС ТИХ, ЯКІ САМІ НАВЛІЖАЮТЬСЯ ДО СТАРШОГО ВІКУ І ЦІКАВЛЯТЬСЯ ПОПУЛЯРНОЮ І НАУКОВОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ ПРО ЦЕЙ ПЕРІОД ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ. ПРО ЦИХ ЛЮДЕЙ ТЕПЕР ЗАГОВОРИЛИ У ЦІЛОМУ СВІТІ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ КРІЗОЮ У ВСІХ ДІЛЯНКАХ, НЕ ТІЛЬКИ ЕКОНОМІЧНІЙ, АЛЕ Й ТО ПЕРЕДУСІМ ДУХОВІЙ... ЖУРНАЛ НАПРАВДУ ЦІКАВИЙ, ПЕРЕДУСІМ НЕ РОВИТЬ ПРИГНЕБЛЮЧОГО ВРАЖЕННЯ, ЯК БУВАЄ, що люди в домі для старших зовсім прибіті, бо не мають мети. ЗАЙНЯТН У ВАС, ПРО ЯКІ ТАК ГАРНО НАПИСАНО ДАЮТЬ КАРТИНУ ПОВНОГО, КОРISНОГО ЖИТТЯ, ЯКЕ, ЧАСТО, ЗДАЛОСЯ БІ МОЛОДИМ. ДАЙ БОЖЕ, щоб ТОВАРИСЬКА АТМОСФЕРА, ЗАЦІКАВЛЕННЯ ЖИТЯМ НЕ ОПУСКАЛИ ВАШУ ОСЕЛЮ, А ГУМОР, щоб лунав по всіх КІМНАТАХ. ВІД ШІРОГО СЕРЦЯ БАЖАЮ ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО І МЕНІ ЖАЛКО, що я не в КАНАДІ, а то пішла б до ВАШОГО ПАНСІОНУ, бо зближається до віку, що ТРЕБА Б ШУКАТИ ЗА ПАНСІОНОМ, А ТУТ У ФРАНЦІЇ ВОНИ ЖАХЛИВІ.

ЗА БІБЛЮ ТЕКУ НТШ-САРСЕЛЬ

ДАРІЯ СІЯК

X X X X X X X X X X X

ХВАЛЬНА ДИРЕКЦІЄ!

ШИРО ДЯКУЮ ВАМ ЗА ПРИСЛАНЕ ЧИСЛО "НОВИНКИ З ПАНСІОНУ" ... НА ЖАЛЬ ВСІХ ЧИСЕЛ ЖУРНАЛУ МУЗЕЙ НАШ НЕ МАє. ВЕЛИКА ШКОДА, ВО ЖУРНАЛ ГАРНО І ДБАЙЛИВО ВИДАНИЙ ТА ЗМІСТОМ ЦІКАВИЙ... ПРИЄМНО СТВЕРДИТИ, що ПІД ВАШОЮ РУКОЮ ІСНУЄ ПОТРІБНА УСТАНОВА, ЯКА ТАК ДБАЙЛИВО ПІКУ-

СТЬСЯ СТАРШИМИ ЛЮДЬМИ. Я САМ ДАЛЕКО НЕ МОЛОДИЙ, МЕНІ ВЖЕ 76 ЛІТ
МИНУЛО І Я ДУЖЕ БЛИЗЬКО ВІДЧУВАЮ, ЯКУ ВЕЛИКУ КОРИСНУ ПРАЦЮ ВИ ВЗЯ-
ЛИ НА СЕБЕ І ЯК УМІЛО І МУДРО ЇЇ ВЕДЕТЕ. ЧЕСТЬ ВАМ І СЛАВА. САМ Я
ВІДБУВ 50 ЛІТНЮ ДОБУ ЯК ПЕДАГОГ І КРАЩЕ ЯК ХТО ОЦІНЮ ВАШУ ПОСВЯТУ
ДЛЯ СТАРШИХ ЛЮДЕЙ. РАДІЮ, що ВАС ГІДНО ОЦІНЮЮТЬ СВОЇ Й ЧУЖІ ЛЮДИ.
БАЖАЮ ВАМ ДАЛЬШИХ УСПІХІВ У ВОЖОМУ ДЛІ ПОМОЧІ СТАРИМ ЛЮДЯМ.

З ПРАВДИВОЮ ПОШАНОЮ,

ЛЕСНІД БАЧИНСЬКИЙ,
ГОЛОВА УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ,
КЛІВЛЕНД, ОГАЙО, ЗША.

X X X X X X X X X X X X X

ХВАЛЬНА ДИРЕКЦІЄ!

ЦЮГО РОКУ ЗНОВА ЧЛЕНІ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ "СОЮЗ" СДСБРИЛИ
ПРОПОЗИЦІЮ ДИРЕКЦІЇ ТА УДІЛИЛИ СУМУ \$300.00 НА ДОБРО І ЗАДОВОЛЕННЯ
ЖИТЕЛІВ НАШОГО ДОМУ ДЛЯ СТАРШИХ ГРОМАДЯН. ЗАСИЛАЄМО ВАМ НАШ ЧЕК...
ПРОСИМО ДОВЕСТИ ДО ТІХНОГО ВІДОМА, що В БУРХЛИВОМУ МОРІ БУДЕННИХ
ТУРБОТ МИ ЗНАХОДИМО ІНОДІ ХВИЛІНКУ ЧАСУ, щоб ЗГАДАТИ ТИХ, що ПОДІВ-
НЕ МОРЕ ВЖЕ ПЕРЕБРИЛИ І ТЕПЕР В ТЕПЛІ І СПОКОЮ ДЛЯТЬСЯ СПОМИНАМИ
СВОЇХ ПЕРЕЖИВАНЬ. З ПРИЄМНІСТЮ ГРАТУЛЮЄМО ЇМ ТА ОДНОЧАСНО ЗАСИЛАЄМО
НАШІ ШИРІ ПОВАЖАННЯ ЩЕ ДОВГЕ ВТІШАТИСЯ НАДВАННЯМИ І ПРЕСТИЖОМ НАШОЇ
СУСПІЛЬНОСТИ В КАНАДІ, А ВАМ ОХОТИ І НАШНАГИ ЩЕ ДОВГО НИМИ ПІКЛУВА-
ТИСЯ ТА ЇМ ДОГОДЖУВАТИ.

З ПРАВДИВОЮ ПОШАНОЮ,

ПАВЛО КІТ,
СКАРБНИК-УПРАВИТЕЛЬ,
КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" В ТОРОНТО.

X X X X X X X X X X X X

ДО ПАНІ ЕВГЕНІЇ ПАСТЕРНАК, ДИРЕКТОРКИ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА:

ВЕЛЬМИШАНОВНА ПАНІ ПАСТЕРНАК!

НАСАМПЕРЕД ПРОШУ ЛАСКАВО ПРИЙНЯТИ ВІД МЕНЕ ШИРУ ПОДЯКУ ЗА
ВАШЕ ТАК ТЕПЛЕ ПРИЙНЯТЯ МЕНЕ ПІДЧАС МОЄЇ ВІЗИТИ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА

ФРАНКА В ТОРОНТІ. У МЕНЕ, ДОРОГА ПАНІ, БРАКУЄ СЛІВ ВИРАЗУ ПОДЯКИ
І ПОШАНИ ДЛЯ ВАС ЗА ВАШУ НАДЗВИЧАЙНУ СКРОМНІСТЬ ВЕЛИКОЇ ПРАЦІ, ЯКУ
ВИ ВЛОЖИЛИ І ВКЛАДАСТЕ ДЛЯ ТИХ, ЩО ВЖЕ МОЖЕ Й НЕ МОЖУТЬ СОБІ ПОМОГ-
ТИ. ПРИЗНАЮСЬ, що в кількох місцях, де зайдла мова про пансіон, то
насамперед згадували ваше ім'я, уважаючи, що тільки завдяки вашій
ширій праці сталося майже чудо в українському суспільстві в Торонті.
ДАЙ ВАМ БОЖЕ СИЛИ ДО ПРАЦІ НА МНОГІЇ ЛІТА!

РІВНОЧАСНО ДЯКУЮ ВАМ ШИРО, що нас потрактували добрим
обідом, за який на жаль з різних причин не міг винагородити. Тому
прошу ласкаво прийняти від мене залучений чек, як даток на пансіон.

ЩЕ РАЗ ШИРО дякую вам і помічникам за так шире і міле від-
ношення до нас. Бажаю вам всього найкращого, остаюсь з пошаною довас,

ПЛАТОН СТАСЮК,
МІЯМІ, ФЛОРИДА.

-----XXXXXX-----

ДОРОГА ПАНІ ПАСТЕРНАК!

У ВАШІЙ НЕПРИСУТНОСТІ СЬОГОДНІ Я ПРИПАДКОВО ЗАІХАВ ДО НА-
ШОГО ПАНСІОНУ ТА МАВ ЗМОГУ РОЗМОВЛЯТИ З МЕШКАНЦІЯМИ В ЧАСІ ВЕЧЕРИ.
ЯК ЧЛЕН УПРАВИ ТОВАРИСТВА ВІР'Ю, що не переступив своїх прав...

НА МОє питання, чи смакує їм вечеря, не було одної особи,
що мала б якунебудь скаргу на харчі чи подавання до столів. ВСІ ХВА-
ЛИЛИ РІЗНОМАНІТНЕ МЕНЮ, СМАЧНІ СТРАВИ, ОБСЛУГУ, ТА ВЗІРЦЕВУ ЧИСТОТУ.
ХАРЧІ НЕ ВИДАНІ НА "ПОРЦІЇ" -- КОЖНИЙ БЕРЕ СКІЛЬКИ ХОЧЕ З ПОЛУМИСКА.
ДІЕТИКАМ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ОКРЕМЕ МЕНЮ...

Я ХОЧУ ПРИ ЦІЙ НАГОДІ ПОДЯКУВАТИ ВАМ І ВАШИМ ПРАЦІВНИКАМ
КУХНІ ТА ЇДАЛЬНІ ЗА ТАКУ ДОБРУ ОБСЛУГУ ТА УВАГУ, ЯКУ ВИ ВІДДАСТЕ МЕШ-
КАНЦІЯМ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА. В СВОЇЙ ПРАЦІ Я ВЖЕ ВІДВІДУВАВ БА-
ГАТО ДОМІВ ДЛЯ СТАРІХІВ В ОНТАРІО ТА МОЖУ ШИРО СКАЗАТИ, що ми маємо
дійсно чому бути горді з нашого українського дому для старих.

З пошаною до вас,

Р. БІЯК.

ДИРЕКЦІЯ ПАНСІОНУ ІМ. ІВАНА ФРАНКА

д-р г. ШИМАНСЬКИЙ - ГОЛОВА

д-р р. ЦУРКОВСЬКИЙ - ЗАСТ. ГОЛОВИ

п-і е. ПАСТЕРНАК - ДИРЕКТОР

ПОЛК. П. ФЕДОРЕНКО - СЕКРЕТАР

П-І Н. КОЗІЙ - СКАРБНИК

МГР. Б. МАТЕЙКО - ГОЛОВА КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

КАПЕЛЯНИ ПАНСІОНУ

о. МІТР. П. ХОМИН

о. ПРОТ. Ю. ФЕРЕНЦІВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

П-І МАРІЯ ПАСТЕРНАКОВА - ГОЛОВА

П-НА ТЕРЕНА ІВАХІВ - СЕКРЕТАР

п. ПЕТРО МАГДЕНКО - МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК

П-І МАРІЯ УХАЧ - ЧЛЕН КОЛЕГІЇ

